

Homilija mariborskega nadškofa metropolita msgr. Alojzija Cvikla DJ pri polnočni božični maši, mariborska stolnica, božič 2017

»Razveselimo se v Gospodu, kajti rojen je odrešenik sveta!« S tem stavkom Cerkev povzema sporočilo svete noči. To ni neko romantično sporočilo, ampak se povezuje s sporočilom velike noči, kajti prihod Božjega Sina med nas, pomeni za nas začetek odrešenja, kar obhajamo v velikonočnih skrivnostih.

Ob božiču se za človeštvo začenja avantura luči in sreče, kot to opisuje prerok Izaija v prvem berilu: »Ljudstvo, ki je hodilo v temi, je zagledalo veliko luč, nad prebivalci v deželi smrtne sence je zasijala svetloba« (prim Iz 9,1). Luč je tista, ki je edina sposobna pregnati temo, tudi temo vsakega strahu in celo temo smrti. To pa za človeka pomeni srečo, kajti, ko človek sprejme Jezusa za svojega Odrešenika se v človekovo srce naseli upanje, veselje in mir.

Božja beseda nam predstavi, zakaj prihod Božjega Sina prinaša človeku srečo.

Prvič: Človek je rešen sužnosti, v katero se je ujel.

Drugič: V človekovo srce se naseli mir, kajti novorojeni Odrešenik človeka ne bo pustil prepuščenega samemu sebi, ampak bo »Emanuel«, kar pomeni, da bo človek odslej vedno bolj mogel čutiti Božjo bližino.

Tretjič: Prihod Odrešenika je zastonjski Božji dar. Človek si tega ni zaslužil s svojimi deli. Bog na ta način kaže svojo dokončno ljubezen in dobroto.

Sporočilo božiča je zato tudi velikonočno sporočilo. To se odraža že v sporočilu, da je »rojeno dete za nas«. Zanimivo, da ima grška beseda otrok, »pais«, dva pomena. Lahko pomeni otroka, in lahko je to tudi služabnik. Novorojeno dete je Božji Sin, ki ga Oče pošilja k nam, je pa tudi tisti, ki prihaja, kot služabnik, da izpolni Očetovo voljo. Evangelist Luka to lepo pokaže, ko zapiše: »Našli boste dete, v plenice povito in položeno v jasli« (prim Lk 2, 12). To je znamenje, ki že nakazuje evharistijo, ko se nam bo Bog sam podaril v hrano.

»Pojdimo in poglejmo«, so rekli pastirji drug drugemu, ko so ugledali svetlobo božične noči. Vstali so in šli iskat novorojeno Dete.

»Pojdimo in poglejmo«, velja nocoj tudi nam. Zganiti se moramo! Potrebno je vstati in se odpraviti na pot! Boga lahko najdemo, srečamo, to je klic te svete noči, kajti prišel je med nas, da nam podeli odpuščanje in mir, veselje, moč za novo, lepše in polnejše življenje, luč za pot skozi sivi vsakdan.

Papež Frančišek dostikrat govori o lenobi, ko ure in ure izgubljam čas za stvari, ki niso najbolj pomembne in nas vabi, da vstanemo in se podamo na pot, da bi ne bili samo gledalci dogajanja v Cerkvi in družbi. Vabi nas, naj bomo dinamični, soudeleženi, veseli, polni upanja v hoji za Kristusom...

Takšen je bil tudi odgovor pastirjev v sveti noči. Najprej so se prestrašili, kajti svetloba, ki jih je obsijala, je znamenje Božjega posega in človek, ki doživi bližino Boga, najprej začuti strah. Toda Angel je pastirjem razodel, da jim Bog želi prinesti mir in veselje. Zato so se takoj podali na pot, ki jih je vodila v Betlehem, kjer so našli Dete, položeno v jasli.

Pastirji so pokleknili in počastili novorojeno Dete. Bolj, ko zrejo vanj, bolj jih ta spreminja in dviga iz tega, kar je zgolj človeško, v to kar je Božje.

Evangelij pravi: »... da je Marija vse to ohranjala in premišljevala v svojem srcu« (prim Lk 2,19). Marija premišljuje, da bi boljše doumela Božji načrt in kako se ta uresničuje. Bog nas odrešuje po našem sodelovanju, po ljudeh, ki sprejmejo njegovo voljo za svojo pot in jo z veseljem izpolnjujejo.

Novorojeni je naš Odrešenik, ker je postal povsem solidaren z nami in ravno v tej solidarnosti z nami se razodeva »dobrota in človekoljubnost Boga«. Odrešenje ni sad našega prizadevanja, ni nagrada za to, kar smo mi storili, je čisti zastonjski dar njegovega usmiljenja.

Sveta noč in božični prazniki so tako za vse nas vabilo, da sprejmemo ta ponujeni dar, da sprejmemo Odrešenika kot luč, ki je zasvetila sredi noči. Pa ne samo kot luč, ampak tudi kot moč, ki je v tej luči. Kakor luč osvetli prostor, da postane ta drugačen, tako tudi naše življenje postane lepše, ko vanj posveti Božja luč.

Želim vam dragi bratje in sestre, da bi luč, ki prihaja po novorojenem Detetu, zasijala v vaših srcih, v meni, v tebi!

Če bo ta luč zasijala v nas, potem bomo izstopili iz svojega sveta in se bomo tudi mi, kot pastirji, napotili v Betlehem. Ob novorojenem Detetu bomo postali kot kresničke, tudi mi bomo sposobni svetiti v temi in odločali se bomo za pot dobrote in ljubezni. Amen.

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit